

Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 23.10.1995, sp. zn. 15 Co 551/95, ECLI:CZ:KSOS:1995:15.CO.551.1995.1

Číslo: 25/1998

Právní věta:

Za nárok ve smyslu ustanovení § 6 odst. 8 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích*) nelze považovat bez dalšího peněžitou částku, na kterou zní faktura.

Domáhá-li se žalobce z jedné smlouvy jednak zaplacení kupní ceny, jednak zaplacení majetkové sankce podle dříve platného hospodářského zákoníku, jde o dva peněžité nároky z jednoho závazkového vztahu; okolnost, zda tyto nároky byly žalovanému vyúčtovány jednou nebo několika fakturami, je nerozhodná.

Po novele zákona o soudních poplatcích, provedené zákonem č. 36/1995 Sb. (účinné od 1. 4. 1995), se podáním návrhu stává splatným pouze poplatek stanovený pevnou sazbou (§ 7 odst. 1, § 8 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb.). Není-li poplatek stanovený procentní sazbou v plné výši uhrazen, nemůže mít nerespektování první výzvy soudu k úhradě poplatku za následek zastavení řízení, neboť splatnost poplatku nastává až do tří dnů po doručení této výzvy a postup podle ustanovení § 9 odst. 2 zákona o soudních poplatcích vyžaduje výzvu dodatečnou.

**) Se změnami a doplňky vyhlášeném pod č. 78/1995 Sb. a ve znění zákonů č. 118/1995 Sb. a č. 160/1995 Sb.*

Soud: Krajský soud v Ostravě

Datum rozhodnutí: 23.10.1995

Spisová značka: 15 Co 551/95

Číslo rozhodnutí: 25

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Poplatky soudní, Řízení před soudem

Předpisy: 549/1991 Sb. § 6 odst. 8

§ 7 odst. 1

§ 8 odst. 1

§ 9 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Usnesením ze dne 18. 9. 1995, čj. Ro 1328/95 – 7, Okresní soud v Opavě zastavil řízení, rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení a vrátil navrhovateli soudní poplatek ve výši 1000 Kč. Výrok o zastavení řízení odůvodnil ustanovením § 9 zákona č. 549/1991 Sb., s tím, že navrhovatel, který při podání žaloby zaplatil poplatek pouze ve výši 640 Kč, na výzvu z 21. 7. 1995, k doplacení dalších 1860 Kč, uhradil jen 360 Kč. Poukázal přitom na ustanovení § 2 odst. 1 písm. a), § 4 písm. a) a § 6 odst. 8 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, s tím, že je žalováno z pěti faktur. Uvedl, že jde sice o jeden závazkový vztah, ale o pět nároků (pět faktur) ve smyslu položky 12 písm. a) Sazebníku soudních poplatků (přílohy k zákonu č. 549/1991 Sb.).

Toto usnesení napadl včasným odvoláním žalobce a domáhal se jeho zrušení a vrácení věci soudu prvního stupně. Namítal, že ve věci uplatnil peněžitý nárok plynoucí z kupní smlouvy z 30. 12. 1991, přičemž požadavek na zaplacení kupní ceny není dán fakturou, která specifikuje část kupní ceny za částečné plnění a její splatnost. Nejde tedy o případ, na nějž by mohlo být aplikováno ustanovení § 6 odst. 8 citovaného zákona.

Krajský soud v Ostravě poté, co přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení mu předcházející, dospěl k závěru, že odvolání je důvodné; proto toto usnesení zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Podle ustanovení § 9 odst. 1 a 2 zákona č. 549/1991 Sb. ve znění pozdějších novelizací, nebyl-li poplatek, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení nebo na základě výzvy příslušného soudu, zaplacen, a to ani dodatečně ve lhůtě stanovené soudem (a nejde-li o případy výslovně uvedené v § 9 odst. 1 písm. a/ a b/ citovaného zákona), soud řízení zastaví, pokud již nezačal jednat ve věci samé.

Podle ustanovení § 7 odst. 1 citovaného zákona je poplatek za podání návrhu splatný vznikem poplatkové povinnosti, jde-li o poplatky stanovené pevnou sazbou, placené kolkovou známku.

V ostatních případech jsou poplatky splatné na základě výzvy soudu do tří dnů ode dne jejího doručení.

Podle ustanovení § 6 odst. 8 citovaného zákona, je-li v návrhu na zahájení řízení uplatněno více peněžitých nároků z jednoho nebo různých závazkových vztahů, je základem procentního poplatku součet cen všech uplatňovaných nároků, pokud jejich úhrn nepřesahuje výši 10 000 Kč. Přesahuje-li součet všech uplatňovaných nároků tuto výši, je základem procentního poplatku cena každého jednotlivého nároku uvedená v návrhu tak, jako by šlo o samostatně podaný návrh.

Jak odvolací soud zjistil z předchozího obsahu spisu, žalobce se návrhem z 10. 7. 1995, upřesněným 7. 8. 1995, domáhal vůči žalovanému zaplacení částky 15 377,85 Kč jako plnění ze smlouvy z 30. 12. 1991 s tím, že za dodané zboží dluží žalovaný žalobci 10 342,30 Kč a na poplatcích z prodlení 5035,55 Kč. Poukazoval přitom na faktury č. 2247, 2346, 2493, 2593 a 2695, kterými cenu zboží žalovanému postupně fakturoval. S podaným návrhem zaplatil žalobce současně v kolcích na soudním poplatku 640 Kč. Výzvou, doručenou zástupkyni žalobce 21. 7. 1995, byl žalobce žádán, aby do tří dnů od doručení výzvy doplatil na soudním poplatku dalších 1 860 Kč s tím, že jinak bude řízení zastaveno. Na tuto výzvu reagoval žalobce tak, že doplatil 25. 7. 1995 na soudním poplatku dalších 360 Kč.

S odvolatelem lze plně souhlasit, namítá-li, že pojem faktura nelze ztotožnit s pojmem nárok, jak je uvedeno v ustanovení § 6 odst. 8 zákona č. 549/1991 Sb. Jak uvádí soud prvního stupně, žalobce se domáhá peněžního plnění z jediného závazkového vztahu, přičemž současně je třeba říci, že

uplatňuje dva nároky, a to jednak nárok na zaplacení kupní ceny ve výši 10 342,30 Kč a dále nárok na zaplacení majetkové sankce podle dříve platného hospodářského zákoníku (viz dobu uzavření smlouvy a § 763 obch. zák.) ve výši 5035,55 Kč. Jde o samostatné nároky, které jsou též ve smyslu ustanovení § 6 odst. 8, věty druhé, zákona č. 549/1991 Sb. samostatně zpoplatnitelné, a to, podle položky 12 písm. a) Sazebníku soudních poplatků každý částkou 500 Kč (poplatek z prodlení podle ustanovení dříve platného hospodářského zákoníku není příslušenstvím pohledávky).

Není rozhodující, že tyto nároky byly žalovanému vyfakturovány několika různými fakturami. Již z tohoto důvodu bylo třeba napadené usnesení jako nedůvodné zrušit a vrátit věc soudu prvního stupně k dalšímu řízení (§ 221 odst. 1 a 2 o. s. ř.), neboť soudní poplatek (celkem 1 000 Kč) žalobce plně uhradil k 25. 7. 1995. Pro úplnost se dodává, že k postupu podle ustanovení § 9 odst. 2 zákona č. 549/1991 Sb. neměl soud prvního stupně důvod také proto, že ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 a § 9 odst. 2 zákona č. 549/1991 Sb. z obsahu spisu nevyplývá, že by žalobci byla zaslána další výzva k úhradě poplatku, jak se o ní zmiňuje ustanovení § 9 odst. 2 citovaného zákona. Soud prvního stupně zřejmě přehlédl, že po novele zákona č. 549/1991 Sb., provedené zákonem č. 36/1995 Sb. (účinné od 1. 4. 1995), se podáním návrhu stává splatným pouze poplatek stanovený pevnou sazbou. Není-li v plné výši uhrazen poplatek stanovený procentní sazbou, nemůže mít nerespektování první výzvy soudu k úhradě poplatku za následek zastavení řízení, neboť splatnost poplatku nastává až do tří dnů po doručení této výzvy a postup podle ustanovení § 9 odst. 2 zákona č. 549/1991 Sb. vyžaduje výzvu dodatečnou.